

15. szám.

Ápril 8. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr

Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.

• **Hirdetések felvételnek:** egyedül **Láng Lipót és társa.** I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapest.** FÜRDŐ-UTCA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII kötet.

A GYAPJUKÉRDÉS.

EZ ÁM most a legfontosabb kérdés,
A miben még nincsen egyetértés:

Hogy hová legyen aztán a *gyapjunk*?
Ezen fordul: hogy adjunk, vagy kapjunk?

Hogy a szomszéd bennünket *megúsztat*:
Ez a kilátás nem nagyon biztat.

Még bizonyosabb, hogy *be is fészül*.
Gyapjukérdés nem esik e nélkül.

S a hogy már is a közbeszéd hirlí:
Azt hisszük, hogy még meg is fog *nyírni*.

Aztán tanítja a tapasztalás:
Erre jön sorrendbe a *befonás*.

A mire tartjuk következőnek,
Hogy *bordába* fognak és *megszőnek*.

S a ki beszőtt, az aztán *bepáczol*-
S megmártogat, még ki tudja hányszor?

Aztán *kimángorol* és *kiprésel*,
Igy bánik el a gyapjukérdéssel.

Atyafiak! Vigyázzatok egyre:
Arra a fentülő miniszterre:

Ne hogy a nagy hévvel kirántsátok
Alóla az egész *gyapjuzsákot*!

K-s M-n.

NE HAGYD MAGAD

Nyomorúságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL.

III.

Egy vesztére született házi úr.

MERT hát tudják az urak: az így van. Mikor Bécsben beüt a krach, s a bankok buk-fenczet vetnek, mikor Magyarországon a jég, rozsdá vándorhőrcsög elpusztítja a vetést, hát akkor nem a bankár, meg a földes úr bukik meg, hanem én: a kinek soha se volt egyéb status papirosom, mint a retourbilet a közuti vas-pályán, s a föld minden termékeiből egyedül a földi szeder az enyim, a mi a garádon terem. Hanem azért még is én bukom meg. És az így megy. A krachos bank nem fizet adót; a rozsdás földes úr nem fizet adót. A nem fizetett adó a pénzügyminiszter tárczájában lyukat csinál. A pénzügyminiszter, hogy egyik lyukat a másik lyukkal foldozza be, előveszi a miniszter társai tárczáját s azt mondja: ti is üssetek a magatokén lyukat! Reducáljatok. A miniszterek aztán keresik, hogy mit reducálhatnak? Persze, hogy sokkal könnyebb öt darab hatszáz forintos hivatalnokot kitenni a hüs szel-lőre, mint egy darab háromezer forintost. Egy szép napon hivatja a főnök a szorgalmas fiatal hivatalnokot. Ez megőrül, bizonyosan drága-sági potlékkel lesz megbiztatva. Vagy valami exmissio. A főnök azon kezdi, hogy megdicsér, milyen szorgalmas, pontos, értelmes hivatalnok vagyok. Valóban nagy szükség volt már rám, mert a hivataltársam nagyon öreg már; s olyan rozszak a szemei, hogy csak a nyulat látja meg a mezőn, a betűt alig a papiroson, azért inkább is szeret vadászni járni, mint irodában ülni. No de dolgozom én kettő helyett. A mióta itt vagyok, csak úgy ég a retardatum halmaz a kezem alatt. Igazán példánya vagyok a hivatalnoknak. Én híztam a nagy magasztalástul. Nem merek a szemközti tükörbe nezní, nehogy szét-nyomjam a rámát felfuvalkodásomban. Akkor aztán előrukkol a főnök, hogy itt van egy miniszteri rendelet, mely két számtiszt közül egyiknek elbocsátását elrendeli. Már most mit

csináljon ő? adjak neki tanácsot. Kettőnk közül melyikünket ereszszen szélnek? Igaz, hogy én szorgalmas vagyok, társam pedig rest is, vak is; de ez már itt öregedett meg, felesége, négy gyereke; hogy ereszsze azt el? Igaz, hogy ha én megyek el, majd megint felnő a retardatumhalom. De hát mit csináljon? ő nem tudja. — No hát tudom én. — Vedd az iszákodat a hátadra, barátom, s indulj neki a világnak. Had maradjon itt az a másik. Igaz, hogy az több hasznot tesz a mezőn, mint az irodában, mert ott csak nyulat lő, de itt bakot; hanem hát négy gyereke, felesége van: te neked csak egy anyád. Rajtad a sor. Elég nagy a világ. Majd eltart az.

El is tart. Nem lehet ellene semmi panas-zom. Eleinte ugyan egy kicsit nehezen ment: a míg bele nem tanultam a dologba. Én is abba a hibába estem, a mi minden kezdő emberrel közös, hogy a nagy urakhoz megy könyörögni. Legtöbb esetben anynyira sem jut az ember, hogy beszélhessen velük. S a melyiknek nagyon jó szemé van, s meglátja, hogy télen is nyári kabátban járok: megszán, és ad egy forintot köpönyegre, de aztán már most neki békét hagy-jak. Hivatalrul persze szó sincs, hisz anynyi most a hivatal kereső Pesten, hogy ha az ut-czán egy kutya megtámad, kő helyet egy hiva-talkeresőt kapok fel s még a kutya helyett is egy hivatakereresőt hajtok meg vele. Még a szabók, csizmadiák is odahagyták műhelyeiket s hivatal után járnak. Eljártam a szerkesztők-höz is, s ajánlottam magamat mindennek a vi-lágon, a mihez irás tudás kell. Azt mondták: praenumeráns kell nekik több, nem munkatárs. Utoljára kitaláltam a nyitját. Az iroda szolgál-kalettem magamat özszekeöttesbe. Ez az igazi patronatus. Egy ilyen derék ember meg-igérté, hogy majd segít ő rajtam. Elárulta, hogy az ő szerkesztőjének a lapja correctura nélkül szokott sajtó alá menni: a minap is a helyett hogy »félisten« az jött a lapjában, hogy »filis-ter.« Mert a corrector, a ki százhusz forintot kap, este a kis pipában sörözik s a kire bizta a dolgát, a segédcorrector, negyven forintért, nem bolond, hogy végig olvasson tizenkét ha-sábot: ez nekem hajlandó lesz kiadni subáren-dába a correcturát tizenöt forintért. Ez aztán már valami. Mindennapra ötven krajczár. A

kinek anynyi van, az nem megy koldulni. Bezeg nincs azóta sajtóhiba a lapban; még a helyesírási hibákat is kiigazgatom: sőt ha észre veszem, hogy a szerkesztő munkatársai egy dolgot kétszer is megírtak, vagy egymásnak ellentmondanak: azt a metteur-en pages-al kiigazgatom. No már most mi lesz ebből? Egyszer a szerkesztő majd csak észreveszi, hogy nem a főcorrector corrigálja a lapját, hanem én: s akkor megtesz főcorrectornak engem. S akkor aztán majd megmutatom én, hogy milyen okos dolgok fognak abba a lapba jönni. Hát aztán? Egyszer csak a kiadó majd észreveszi, hogy nem a főszerkesztő szerkeszti a lapját, hanem én. S akkor megtesz engem szerkesztőnek.

(Folyt. köv.)

A csónakázó nyúl.

Egy csősz az öles vízzel borított fűzesben járt kelt csónakján, midőn egy félig megdült vén fűzfa ágai közt a veszedelem elől oda menekült nyulat lát meglapulva. Jobban tisztelve a nyúl peccenyét, mint a vadász-törvényt, halálnak szánta a szegény nyulat s kezdte lepiszkálni az evezővel, de a nyúl; sehogy sem akart leugrani a vízbe, mely neki nem eleme. Erre csőszünk egyet gondolt, csónakját a fa derekához hajtotta és felmászott a fára a nyúlért. Mikor már kinyújtotta kezét a félénk állat után, a nyúl egy merész ugrással a megkötni elfeledett csónakba ugrott, mely vele a sebes víz hátán tova uszott, a szerencsétlen csősz pedig két nap és két éjjel volt kénytelen egy öles víz felett a fűzfán guggolni, míg véletlenül és szerencséjére arra csónakázó emberek által megmentetett s most szörnyen szidja az egész nyúl-nemzetséget.

De megvigasztalta.

Az g**di unitarius kántor borjúra tett szert. De mind a mellett, hogy derék ember volt, nem tudta felszámítani az elegendő szénát a telelésre — úgy hogy már február havában elfogyott a takarmány.

Meg únván egyetlen borjának a bőgését, melyet az éhség látszott kicsalni szegényből, letette zsóltáros könyvét — és felemelte a borjut az istálló padlásra ezen szavakkal:

— No nézd meg, hogy nincsen!

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz.

Tekintetezs barátom uram!

HABORUNAK lenyi pedig muszaj. Szervianusok mar összevasaltak sok puskat, puska-port: azt nem tarthatnak magazinba; mer elromlik: azt el kel durogtatnyi. Pinzük nincsen, tehat müssen fechten gehen. Adosaguk van sok; tehat kell nekik moratorium, (quod derivatur non a »mora,« sed a »mori.«) Jaj csak meg ne akadaloznanak üket üdvözs szandikban! Fenyegetőznek, hogy mi tülünk izs at megy hozajuk tizenötezer szerb. Miletics izs megy. A lesz nagy szerencsitlesig, kinek nem találunk elig könyeket. Most önkintes nemzeti kölcsönt öszeadnak. Laczik, milyen jo emberek azok a szervianusok. Hiszen mas országban izs megtetunk aztat, hogy odaatunk nemzeti önkintes kölcsönt azírt, hogy nyakunkat el ne vagjanak; de ezek öszeadnak nemzeti kölcsönt azír, hogy nyakukat elvagasanak. Ha mar fogadasuk tartya, ne rontsunk el nekik ezt a mulacsagot. Hanem ara vigyazunk, hogy bolond török, a milyen hebehurgia nip, azt a bolondot ne tegyen, hogy at kergesen hozank szerbeket cum gentibus; mert akor köszönök a baracsagot. Csak engegyen magat kicsit veregetnyi, hiszen neki izs jol esik az. Majd asztan, mikor mind a ketten jol ki lesznek faradva, akkor közbepünk az Uchasiusal, is megpacificalunk üket. De akor asztan olyan tökiletesen le kel am üket fegyverezni, hogy mig fekete retket izs csak Waffensasz melet legyen szabad nekik természetnyi. Tehat »si vis itthon pacem: — para masutt bellum.«

alázatos szolgálja

J. Z.

Az uj mérték.

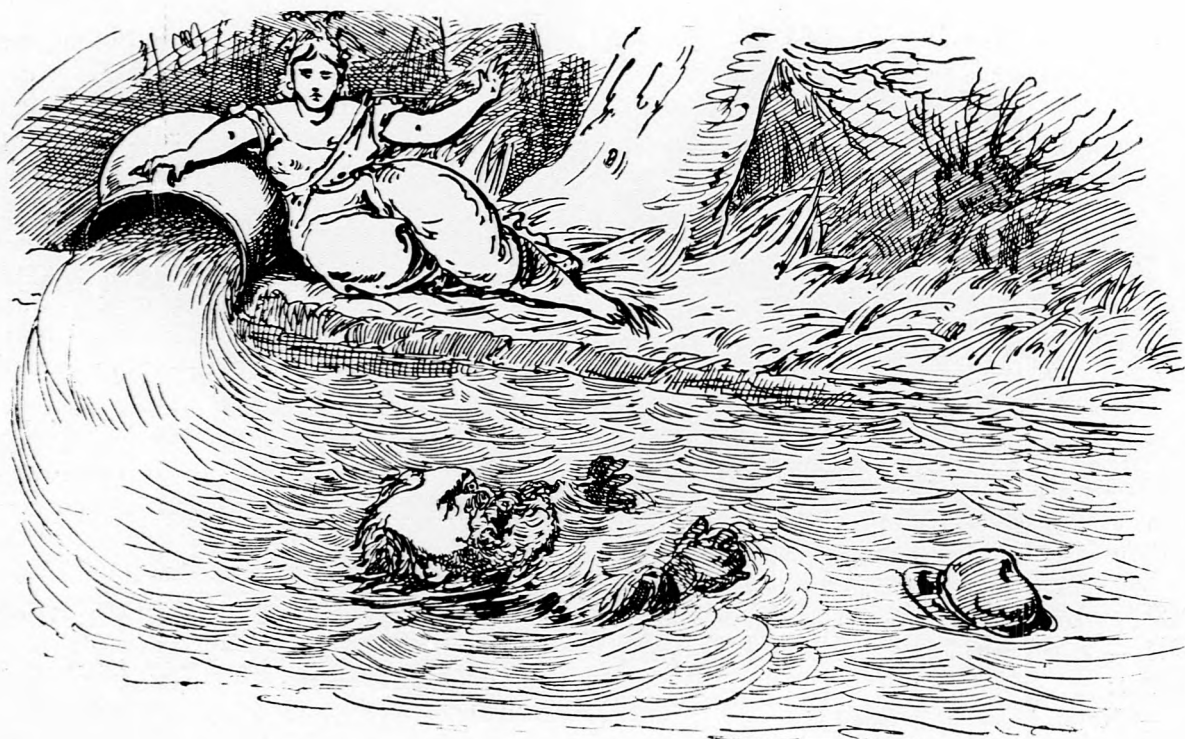
A v—i kupecz olvassa olvassa az ujságban; hogy a szesz akója 25 frt s nagy csudálkozva kifakad:

Ejnye, hogy a kő üsse, már a szösz (ertsd csepű) is akóval mérik.

INTERPELLATIO ÉS VÁLASZ.

M. > Van e tudomása róla a Tiszának, hogy a titeli töltéseket milyen omladoninásan tartottam fenn?

A Tisza — > Van! <

EGY FÉLTÉKENYHEZ.

KEBLEMBEN vágyat érezek
 Hogy meglássam kedvesed —
 Kivel, — mint a fával az ág —
 Össze forrva van neved . . .
 Kérlek mutass be mielőbb
 Lánykádnál, jó barátom!
 Ne félj! csak tisztelem öt, —
 — De szeretni nem fogom.

Előre látom hogy fogad: —
 Szűz pír lobban fel arczán;
 S míg keble érzéstől dagad
 Titkolt mosoly kel ajkán . . . .
 Én meg keze után nyulok
 S mint szokás megcsókolom.
 Illően bókolni fogok.
 — De szeretni nem fogom.

Majd hozzá megyek egyedül —
 De mivel már ismerem
 Vizitemre szebb fény derül . . .
 Magamat öjt feledem.
 S ha szerény pírulására

»Lehajlok megcsókolom«
 Csakis tiszteletből teszem;
 — De szeretni nem fogom.

Később reszketve mondja el
 Lánykád e szót: »szeretlek!«
 S én e szóra ne gyuljak fel? . . .
 Én is hasonlót teszek.
 Kimondom én is e szép szót; —
 De légy nyugodt barátom,
 Udvariasságból teszem:
 — Mert szeretni nem fogom . . .

*

Életembe huszonöttször
 Aludt el a természet,
 És álmából huszonöttször
 Ébredt fel s újra éledt
 Huszonöt év! dicső idő! . . .
 Most már megházosodom,
 Szeredőted majd el veszem, —
 — De szeretni nem fogom.

B. M.

Vallási villongás.

Ferencz gazda borozás közben boszantani akarván a szomszédot, kivessz zsebéből egy ezüst forintot s kérdi:

— *Iczig szomszéd, inondja csak meg, mivel jobb ez a forint, hogy körül van metélve?*

— *Hát Ferencz gazda meg tudná-e mondani, hogy ez a bor mivel jobb, hogy meg van keresztelve?*

Nem ihatnak a lovak.

Csalólköz védgátjait több helyen elszakítá az ár és több falut váratlanul lepett el a víz. E szomorú napok egyik kora reggelén beállit a csalólközi gyerek apjához, illetén rémült panázszzal riasztván fel őt ágyából:
 »Édes apám megdöglenek a lovak szomjan, mert nem mehetek velök a kúthoz« . . .

Az öreg felczihelődvén, kilép az udvarra, s akkor látja, hogy az alacsonyabb hátsó udvar, melyben a kút van, tele van vízzel s a lovak is az istállóban majdnem nyakig állnak a vízben. •

Az árvíz mint baka-elöléptető.

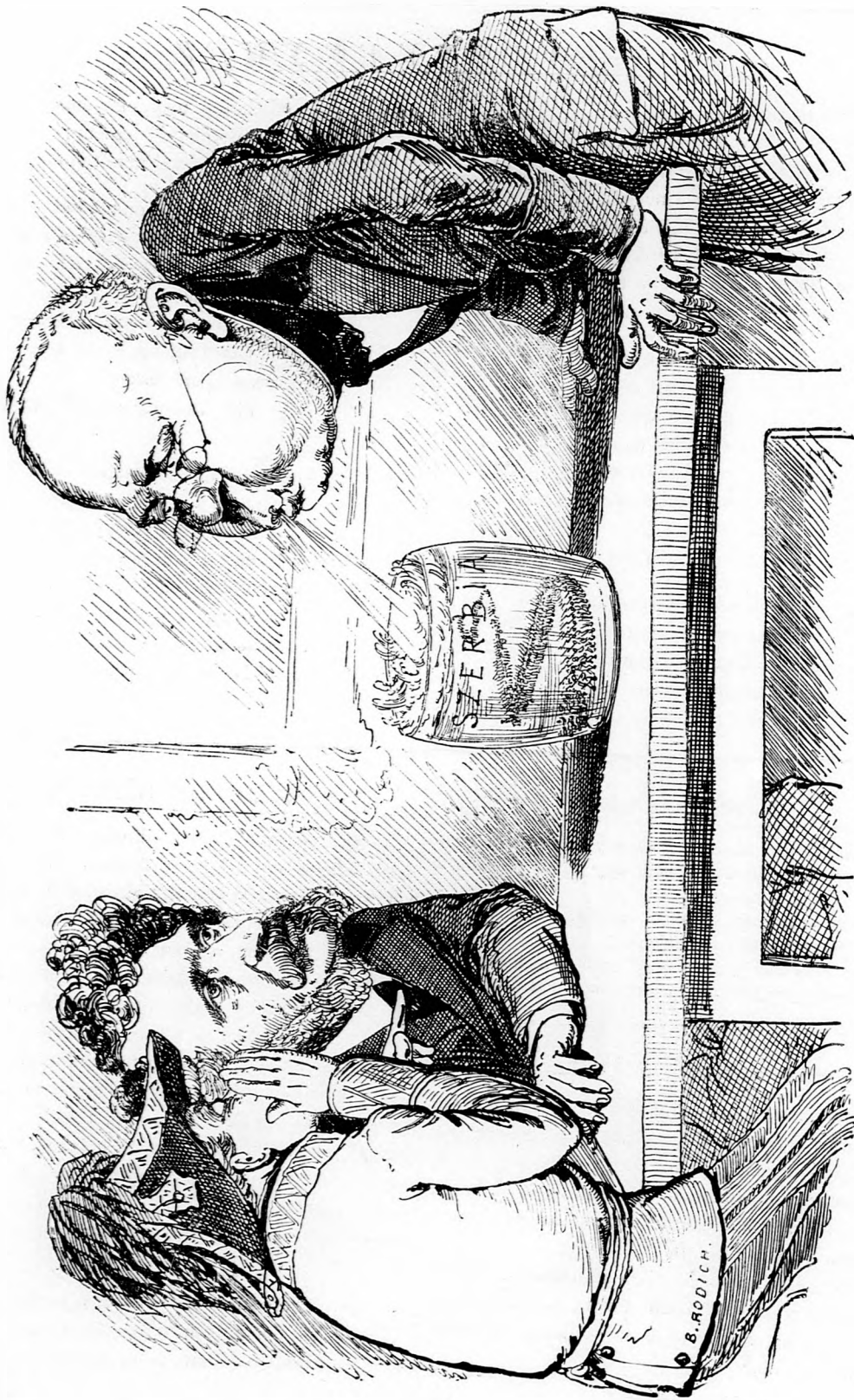
A komáromi várban állomásozó magyar ezredek egyik közbakáját tavaly nyáron kapitánya megdorgálván, így fejezé be a leczkét: »kendből is akkor lesz ám frájter, mikor majd a Duna fel felé folyik.« . . .

Köztudomású szomorú dolog, hogy a legutóbbi árvízkor Komáromnál a Duna vize a sokkal alacsonyabb állású Vág-Dunába betörvén, a Vág hidját elvitte, még pedig a Vágon felfelé és a Vág medrében több napon át fel felé folyott. Ezt meglátván az említett köz-fika, azonnal »report«-ra jelentkezett s kapitánya elé kerülvén, így szólt: »Vitéz kapitány uram, tessék megnézni, most hát az egyszer fel felé folyik a Duna, instállom tehát azt a mostanra ígért frájterséget« . . . Azt állitják, hogy meg is kapta.

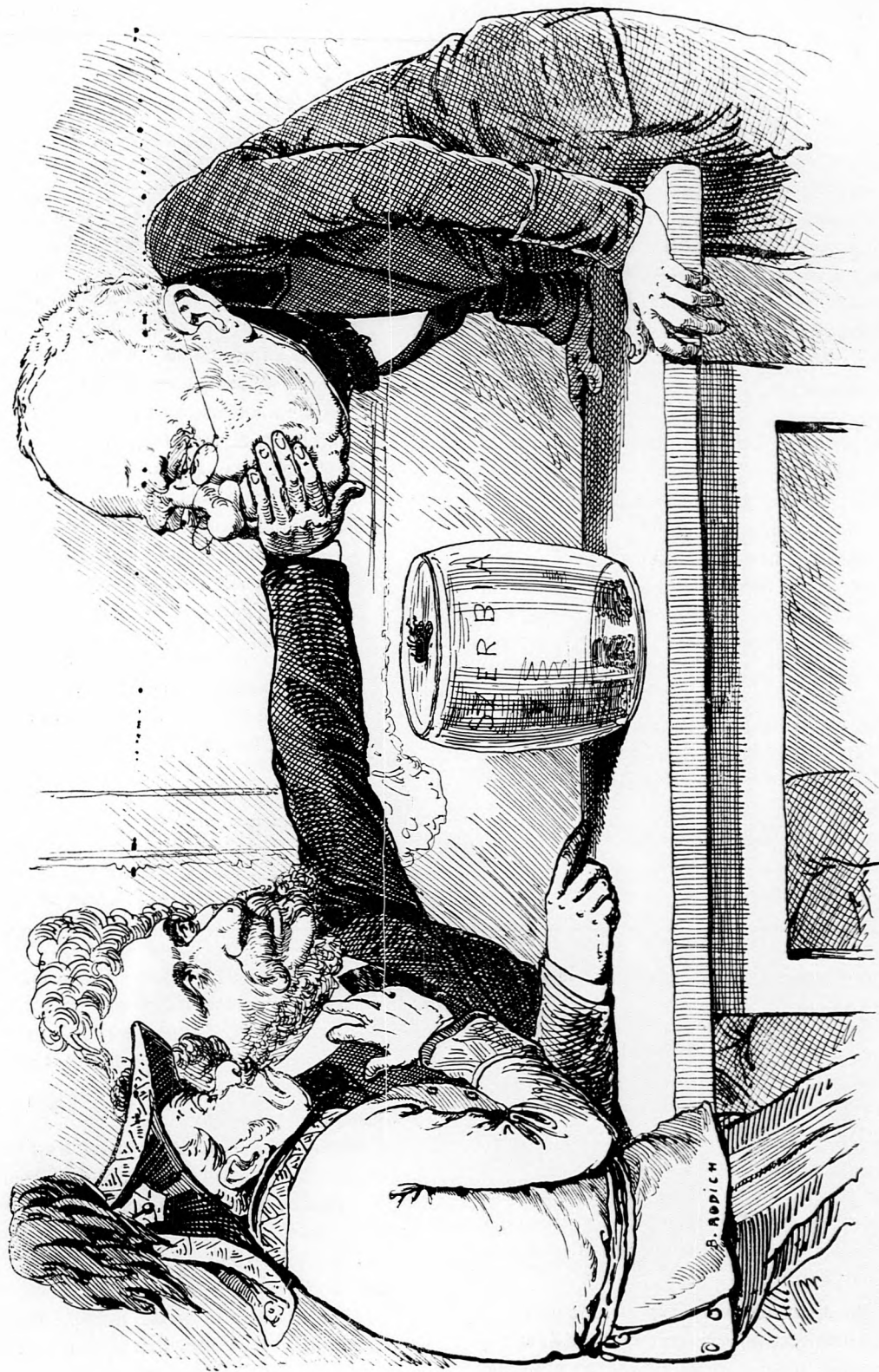
Milyen vén.

— Bizony úrfi vén lehet ez a paripa . . .
 — Óh dehogyan vén, János barátom.
 — Ebbiz, istállom, apám lehetne.

ZIVATAR EGY POHÁR VIZBEN.

»Hűh be rettentő nagy zivatar ebben a pohárban! Döntse fel ön, hadd legyen vége!

» Dehogy döntöm! Csak befogom ennek a másiknak a száját hogy ne fújja: úgy is vége les? »

AZ ŐRBDÖGMALOM.

— Városligeti kép. —

BORZAS fejét hálósípkába dugta
Az álmos nap és »fejront«-ot csinált.
Fű harmatától nedves a kaputja
Sok mulató legénynek. — El tehát
A k e r g e - k á p o l n á b a , *) hol
Nyafog a verkli és dobol
A tót napszámos kínos izzadásban!
A kicsipett
Him- s nősereg
Oda rohan
Szép párosan,
Kar a karon és egyik kéz a másban.
Ott édes kéjjel, szívdobogva
Felugrik gyorsan mint a bolha
Az egyik lóra, másik kocsiába.
Kapaszkodásban szakad a ruha.
A férfi ordít (németül),
Hölgye símán keblére dül.
Aztán megindul a motolla,
(Fönn a gyerek izzadva tolja);
A nőcseléd (ki alt, ki soprán)
Ujjong, nevet;
A férfi meg
Mosolyg s félkézzel ott babrál a szoknyán.

*) A ringlispieli épülete.

A verkli hangia dalra csábit :
Chórusban énekel a nyalka nép,
Vigan csapkodja össze tenyerét
És összeüti a bokáit.
— Ej haj, hadd menjen a motolla,
Sebesen, mintha szárnya volna!
Az arcz píros, a szem tüzes,
Ki nem lop csókot, — az füles!
Feledve minden, czérna, olló,
Sütő lapát, dikics, mangorló,
A fujtató, lakat, gyalu,
Pion, a három oldalú,
Főzőkanál, seprő, no minden,
Mi hétköznap van a kezünkben.
Egy hétnek egy jó napja van,
Legyünk vigan! — —

Elég, elég, oly füledt itt a lég!
A lányka búsan hajtja le fejét,
S kendő kerül a sápadt arcz elé . . .
Haza felé, haza felé!

Künn lámpa csillog, a falomb
Titkos sugásira figyelve.
Legény, leány eloldalog . . .
Ki tudja merre?!

Hajnal István.

A büntető törvényjavaslat tárgyalásából

Pauler előadó. Magyarországon az előtt a pallos divatozott; de miután a pallos Hunyadi Lászlónál nem mutatkozott eléggé foganasnak, a király a pallosra ítéleteket rendesen kötéltre kegyelmezte meg.

Szilágyi Dezső. Az apatini kender s ez által a magyar ipar felvirágoztatása iránti tekintetből, nem különben a magyar gépgyártás előmozdítása érdekében, valamint tekintve azt, hogy Magyarország klimatikus rendtelenségein csak a bőséges faültetés segítene: én is az akasztófa mellett szavazok.

Juhász. Ellenkező nézetben vagyok. Mondjuk ki a guillotint. De e végrehajtó gépezet behozatalára vessünk olyan vámot, hogy azt az ország ne bírja meg. Így aztán nem levén gép, amivel a nyakazás végrehajtható volna, a lenyakazásra elítélt embereket nem fog

lehetni lenyakasztatni. Így aztán érvényesül in praxi, amit in theoria mindnyájan helyesnek vallunk; a halálbüntetés el lesz törölve. Ellenben amit in praxi kárhoztatunk, in theoria meg lesz mentve; mert a halálbüntetés ki lesz mondva a törvénykönyvben.

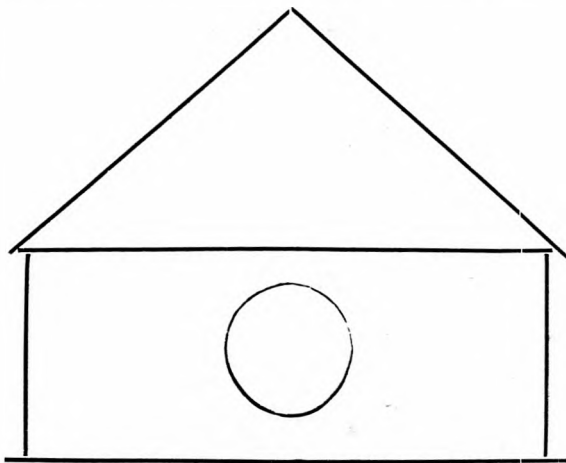
Csemeghi a codificator. Én pedig azt mondom, hogy a halálbüntetést fel kell tartani elvileg is, s végre kell esetleg hajtani gyakorlatilag is. Mert ha senkit nem ítéltünk halálra, illetőleg ha senkit ki nem végezhetünk: kin gyakorolja akkor legszebb fejedelmi jogát a király, — a kegyelmezést?

Mind. No már az igaz.

Ergo: fentartartatik a halálbüntetés. Végrehajtási mód: kötéll, quillotine, olajba főzés, karóba huzás, kerékbe törés és nagy bűnösökre, mint a legegészségesebb halálbüntetés, a modern büntetőjogi theoriák tanulmányozása.

A malom.

Fányveti gyerek volt S. barátunk physikus diák korában s különösen dicsekedett vele, hogy ha őt T. hirneves physica tanárunk felszólítja, majd minő feleletet fog elő plántálni. — Nem lévén még szerencsénk semminemű feleletet hallhatni tőle — mivelhogy csak akkor jött más iskolából, — előre kíváncsiak voltunk. — Jött a censura, S. kiszólitatik — s mivel épen az erőműtan volt napirenden — feladatik neki, hogy rajzolja le a patak malmot. — S. barátunk lerajzolta így:

Mikor készen volt vele megszólal:

Meg van kérem alássan!

T. tanár nézi... nézi... elmosolyodik. — Hát — ugymond — mi ez?

— A patak-malom — kérem alássan.

— Hát hol van ott a kerék, a korong, garad, egymas, stb?

— Hát kérem alássan azon a gömbölyű ablakon tessék benézni, akkor meg lehet látni.

Mit csinál a plebános.

— Hol voltál dáde? Kérdi a földes ur a plebánia udvarából kijövő hegedű művészt — A tisztelem urnál voltam kis látogatóba. — Mit csinál a főtisztelendő ur? — Válami megkevetemáson — sárvári*) ujságot olvas és ákkorákat nevet neki, hogy egész gyenyérésig nézszni.

*) Charivari, ultramontán élcslap.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Egy elfogott levél.

Kívül:

Debreczenből hejbe. Filozófus deják urnak a kolégjomba Pető urnak szóll.

Debreczeni postaról.

Belől:

Tiszteletes diják ur! Péter!

Az mej pár tsizmát rendelt a jó Isteni gondviselés az diszes tógátus urnak szuplikázióra való nize, az méket az magam gyakornoka haza is szálított vót ten nap mult két esztendeje egy szeredán reggel, azmikor éppen a früstöknel tanálódott az deják ur, a mit jó Isten kimosatott sült tök képében, mej csak ojan jó vóna mint bár mejik itel mivelhogy Isten Áldása az is, kit hogy még az ó testamentom beli kegyes atyák is igen szeretének, mutatja az a példa, hogy midőn Jónas proféta várá lesé vala a pogán Ninivebeliek elpusztulását, s kunyhója előtt való Tök neve planétájának szárát elhervadni látá, igen elbusula. — De tettzik tunni az tiszteletes deják urnak, hogy ha én az magam bürüből tsinálóam az tsizmát egy szót se szollanék, de éngem rím-sígesen nyomorgatnak az áráért, már vagy VI-szor külte rám az inassát a bórkereskedő, mindennel itette még a tsontomat is ha az bürinek a salláriomat én kifizetni nem akarván, a mi pedig tejes lehetetlenség amián, mivelhogy diják ur az tsizmát már rég elfogyasztotta, az felesigemet is megpirogatta pedig a mikor a szín előt megszólította az diják urat hogy az árát ne sajnájja likvidálni. Hát illik a, ojat mondani a felesigemnek a ki nekem törvényes hites társam, hogy annak ojanakat mondott akit ő meg nem érdemelt, hogy aszongya neki hogy te ijen, te ojan. Hát mit tud az én feleségemre csak enyit is ni. Megjárnám vele ha az porcziját kérti jönek hozzám s aszondanám hogy tolvaj zsiván még a kinek szeded is. Hát ere tanitya az urat T. S. profeszor ur hogy ugy bányon az más felesigivel. Hát nem tudgya a tisztelt ur mit mond a Szent Irás, adgyátok meg a tsászárnak a ki a tsászáré, az Istennek a ki az Istené, ha jó prófeszora vóna az urnak az meg ara kén hogy megtanítaná hogy adjátok meg a tsizmadijának a ki a tsizmadijájé, mivel hogy üt is az jó Isten teremtette kinek a tutta nélkül még tsak egy verébfi se eshetik le a fészkitől. Nem jó dolog e sehogyse, hogy meg nem tudom vájni rajta azt az egy két garast aki 6 forint vóna, ha megadódna, mivel hogy egy másik fére ment sarku tsizmája is itt reperálódott a karátsonyi szent ünnepekre, hogy kibirhassa a sétát, Encsents pircség, a kinek csakugyan a szárán jött haza a tisztelt ur az magam portájára, a kit tsakugyan magam megrenováltam meg. — Ojat mondani a felesigemnek! — Merr mit nézik hogy igénypert nem vetek a tisztelt ur deják nyakába hogy bizonyítsa be, mi rosaságát tudgya az felesigemnek akár éjjeli akár nappali tseleketibe. Pedig azt ígérte a t. ur hogy ha haza jön a Szuplikázióból, mindeneget tejesit takaros ember módgyára tsak

rezolvájjam a tsizmat, mivelhogy anilkül nem bátorkodott az Balaton melléki Spártába tisztelkedni, kire Isten a bizonságom. Átkozott valaki a szeginyt nyomorgattya, és ki a béresnek az bérét meg nem adgya, ezt mongya a Seregeknek Ura, gonoszul jár valaki az ő fclebaráttjának jószágát ingyen kívánja, vagy azt erőszakkal elviszi, ezt is mongya az Ur.

Én azt gondolom, hogy egyénnel beszélek, a ki a más portikáját ingyen nem kívánhattya. Mineknél fogva ha az pénzemet az deják ur egy hit alatt megfizetni nem átalja, én akkor megyek a koligyomi főbedellus méltósággho, a ki hogy az iskolaji régulák szerint nekem szátis fektziját ad, a bizonyos.

Ehun ni! házbéert is kéne fizetnem mert a fojó hó ro-kén eltött a prima, osztán ijen dógok mián nem merem tselekedni a fizettséget mivel hogy pénzem nem vóna. Szégyen gyalázat e, azonfejül még meg a felesigé. most is illetik es szókal titulájja az embert.

Elvárom tehát a 6 forint pen ő választ, mi ha nem tétetődvn Isten tuggy mit fogok tselekedni a tisztelt ur érdekébe, anyi bizonyos hogy vagy mekztizáltatom, vagy az Évángyéliták lapjába be fogom az nevét tábláztatni, hogy tuggy meg minden becsületes tsizmadja mester, hogy kitsoda a tisztelt deják ur magáho való kippest. Elégszer megszöllítődött már a t. deják ur, de tsak egy vokso se adott sose az teksztusomra hanem mindég halgatással vót a szavallás.

Ezzel maradok hejben

Paits András

polgári lábbelli készítő
s egyik tekintettes városi szenátor ur komája.

A czimkérdés.

Édes apám, minek van itt kitéve az olló?

— Az azt jelenti, hogy itt szabó lakik.

— Hát itt ez a gyalu minek van?

— Itt meg asztalos lakik.

— Hát a rektrannál miért nincs kiakasztva egy gyerek?

A félelmes ember.

Éppen azon idő tájban lép be a cigány földesurához, midőn az reggeli kavéját szürcsölgeté.

— No töltsetek Ganárinak is egy pohárral — kiált a földes ur.

— Kesenem — válaszol aczigány — most is fil azs egis falú télem, hátha míg kávit innám, akkor egis Sárd faluját pokolra kergetném.

Megmondta neki.

O helységben lakik egy szijgyártó, ki a magyar kenyér mellett kevés magyar szót rágott meg. Egyszer ehez a lakatos elküldé inasát, hogy adósságát fizetné, kinek is ilyen választ adott, mialatt az ajrón kilökte: Mond meg tied majszter, Káposztás van pénz, nincs haza, hónap csütörtök. (Értsd: Mond meg majszterodnak, hogy Káposztás tartozik nekem, de nincs itthon; de holnap csütörtök lesz, vagyis heti vásár, akkor majd árulok valamit s megfizetem.

Egy kis félreértés.

— Te Miska hámozd le a lovakat, mig én elmegyek dolgom után.

— Jól van gazd' uraam.

— Na Miska hun vannak a lovak?

— Hát lehámoztam, hisz azt mondta az ur.

— Hogy hámoztad le, te kötni való?

— No hát mint az almát, a padláson a bőre.

Előfizetési föltételek

az „ÜSTÖKÖS“-re.

Apriltól — Juniusig szóló évnegyedre . . . . . 2 frt.

Apriltól — Októberig szóló félévre . . . . . 4 frt.

Apriltól — Deczemberig három évnegyedre . . . . . 6 frt.

Az előfizetési pénzek az »Üstökös« kiadóhivatalába (Baráttér, Athenaeum épület) küldendők.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Irto. Irtoztató. — »Fegyelmi vizsgálatlaltal fenyegetett rostélyos.« Nem merjük feltálatni. — K. M. M. Vársrhely. Roszul van megirva. — T. S. Zala-Egerszeg. A legtöbb levél mind ilyen. — Modern dal. Jobb volna ezt vezércikkben írni meg. Pedig a verselés elég ügyes. — »Ki a bünös!« Az, a ki ilyen verset farag. — »A szerelmes péklegény es dalai.« Nem használhatók. Az adomákból válogattunk. — S. Zs. Budapest. Azt az adomát már közöltük. — »Kuli Máz siralmaiból.« Több bennök a kulimáz, mint a siralom.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapestben
Füüdó-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Első magyar általános biztosító-társaság Budapestén.

I. Tűz-, s. állítmány- és jégbiztosítási tizlet.

Tizennyolczadik évi zárszámla 1875. január 1-től december 31-ig.

Vagyonkimutalás 1875. december 31-én.

Bevétel.		Tűz-, s. állítmány- és jégbiztosítási tizlet.		Vagyonkimutalás 1875. december 31-én.		Teher.	
kr	frt	kr	frt	frt	kr	frt	kr
1. Az 1874. évről áthozott díjtartalék	3,571,315 80	1. A részvényesek letét-kötelezvényei a részvény alap-töke 70%-áról	2,205,000 —	1. Alaptöke 3000 részvény után á 1050 frt	3,150,000 —	2. Nyeremény-tartalék-töke	500,000 —
2. Levonva az 1874. évi viszontbiztosítási díjáhozartó	1,031,841 30	2. Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak	4,367,037 82	3. Jégbiztosítási segéd-töke	200,000 —	3. Jégbiztosítási segéd-töke	200,000 —
3. Marad 1875. évi díjtartalék-áthozat	2,539,474 70	Összes díjbevételek	6,906,505 02	4. Külön pénzalap	749,118 23	4. Külön pénzalap	749,118 23
4. Az 1875. évben 545,012,132 frt 21 kr biztosított érték utáni tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak	4,367,037 82	Marad készpénz-díjbevételek	2,255,076 09	5. Készpénz-díjtartalék a következő évekre	1,702,828 18	5. Készpénz-díjtartalék a következő évekre	1,702,828 18
5. Levonva az 1874. évről áthozott, és az 1875. évben költött biztosításokra eső, a későbbi években lejárató díjkötelezvények	6,906,505 02	2,255,076 09	4,651,428 93	6. Tartalék függő károkra	123,304 87	6. Tartalék függő károkra	123,304 87
6. Az 1875. évben lejárt díjkötelezvények	658,664 90	189,233 46	5,310,093 83	7. Nyugdíjalap a társaság tisztviselői számára	226,666 12	7. Nyugdíjalap a társaság tisztviselői számára	226,666 12
7. Az 1874. évről fennmaradt tartalék függőben volt károkért	113,221 47	240,268 30	5,739,655 59	8. Az 1876. évre átvitt váltó-, lombard- és egyéb kamatok	5,099 96	8. Az 1876. évre átvitt váltó-, lombard- és egyéb kamatok	5,099 96
8. Házak jövedelme, különféle kamat- és egyéb bevételek	127,046 83	182,075 37	1,008,378 90	9. Különféle hitelezők	91,501 41	9. Különféle hitelezők	91,501 41
9. Értékpapírok után beváltott szelvények és nyereségek	182,075 37	2,139,893 03	2,139,893 03	10. Az életbiztosítási osztály köv. telese	731,717 32	10. Az életbiztosítási osztály köv. telese	731,717 32
Kiadás.		123,304 27	428,643 56	11. A magyar akadémiánál statisztikai és nemzetgazdasági czélokra tett alapítványi eddig gyűjtött részletei	4,731 48	11. A magyar akadémiánál statisztikai és nemzetgazdasági czélokra tett alapítványi eddig gyűjtött részletei	4,731 48
1. Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási készpénztörlesztések	1,008,378 90	182,215 67	145,159 99	12. Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	2,674 —	12. Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	2,674 —
2. Tűz-, szállítmány- és jégüzleti viszontbiztosítások készpénzben	2,139,893 03	15,037 74	67,587 55	13. Igazgatósági járulékok az 1875. évre	49,417 97	13. Igazgatósági járulékok az 1875. évre	49,417 97
3. Tűz-, szállítmány- és jégkárók, a viszontbiztosított kárreszletek levonása után	123,304 27	4,292,286 68	4,292,286 68	14. Tisztviselőségi járulékok az 1875. évre	21,963 54	14. Tisztviselőségi járulékok az 1875. évre	21,963 54
4. Az 1875. évről fennmaradt függő károk tartaléka	428,643 56	1,152,105 88	5,444,402 56	15. Osztalék 3000 részvény után á 102 frt	306,000 —	15. Osztalék 3000 részvény után á 102 frt	306,000 —
5. Szerzési költségek: az 1875. évre eső jutalékok és egyéb a biztosítások szervezésére vonatkozó kiadások.	182,215 67	26,572 77	295,253 03	16. Díjtartalék díjkötelezvényekben	1,916,900 90	16. Díjtartalék díjkötelezvényekben	1,916,900 90
6. Igazgatási költségek: a) tiszti fizetések, könyvény- és okmánybélyegek, postabérek, levéljegyek, ügynöki czégek, jövedelmi adó, pótlékok és egyéb illetékek b) lakberek, nyomtatványok, hirdetések, drágasági pótlékok, szervezési és általános üzleti költségek c) behajthatlan követelések leírása	145,159 99	11,810 12	29,525 30	17. A viszontbiztosítási intézetek részei a később lejárató díjkötelezvények után	484,034 94	17. A viszontbiztosítási intézetek részei a később lejárató díjkötelezvények után	484,034 94
7. A tartalék- és segéd-tökeinek, valamint a külön pénzalap 5% kamatja	15,037 74	2,952 53	70,860 72	10. A folyó koczázatok fedezésére a későbbi évekre átvitt készpénz-díjtartalékért	10,265,958 92	10. A folyó koczázatok fedezésére a későbbi évekre átvitt készpénz-díjtartalékért	10,265,958 92
8. A folyó koczázatok fedezésére a későbbi évekre átvitt készpénz-díjtartalékért	67,587 55	306,000 —	224,392 31	11. Levonva a megfelelő viszontbiztosítási díjtartalék-áthozat készpénzben	—	11. Levonva a megfelelő viszontbiztosítási díjtartalék-áthozat készpénzben	—
9. Levonva a megfelelő viszontbiztosítási díjtartalék-áthozat készpénzben	4,292,286 68	306,254 29	81,861 98	12. Igazgatósági járulékok 90%	—	12. Igazgatósági járulékok 90%	—
10. A díjtartalék-áthozat készpénzben	1,152,105 88	306,254 29	306,254 29	13. Tisztviselőségi járulékok 4%	—	13. Tisztviselőségi járulékok 4%	—
11. Ez évi nyereség	550,722 30	—	—	14. A külön pénzalapnak 10%	—	14. A külön pénzalapnak 10%	—
12. Ez évi nyereség	550,722 30	—	—	15. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	—	15. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	—
13. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	295,253 03	—	—	16. A viszontbiztosítási osztály által kimutatott nyereség	—	16. A viszontbiztosítási osztály által kimutatott nyereség	—
14. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	70,860 72	—	—	Felosztás.	—	Felosztás.	—
15. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	224,392 31	—	—	1. Osztalék 3000 részvény után 102 frtjával	—	1. Osztalék 3000 részvény után 102 frtjával	—
16. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	81,861 98	—	—	2. A külön pénzalaphoz csatolt töredék	—	2. A külön pénzalaphoz csatolt töredék	—
17. A tisztviselő k nyugdíjalapjának 1%	306,254 29	—	—		—		—

II. Élel b i z o s i t á s i ü z l e t .

Tizenharmadik évi zászámla 1875. január 1-től december 31-ig.

Vagyonkimutatás 1875. évi december 31-én.

	frt	kr	frt	kr
Bevétel.			4.708,112	88
1. A múlt évből áthozott díjtartalék	328,925	50		
2. Befolyt díjak : ez évben kiállított kötvények után . . . . . az előbbi években kiállított kötvények után . . . . . a biztosított tőke emelésére fordított nyeremények különbségei folytán pótdíjak	1.054,314	—	1.394,317	63
3. Múlt évi függőben volt károk tartaléka	65,152	40		
4. Irásilvekek	12,987	89		
5. Visszaléptett felek után lejárt foglalók	1,066	50		
6. Kamatjövetelem	3.484,8	05	394,054	84
			6.494,485	35
Kiadás.				
1. Törlesztett kötvények díja	63,995	69		
2. Visszaváltott kötvényekért	117,271	31		
3. Bekövetkezett halálesetek után megtérített összeg	393,934	61		
4. Lejárt kihazsítási tőkéért	77,972	10		
5. Kihazsítási biztosításoknál haláleset követelkeztesben díjvisszatérítés	20,076	49		
6. Függőben levő károk tartaléka	82,968	95		
7. Évjáradékokért	51,604	23		
8. Visszontbiztosítási díjak	48,259	06		
9. Délygekért	8,280	51		
10. Irodai bért, postadíjak, nyomtatványok stb.	38,186	04		
11. Tiszii fizetések	21,275	40		
12. Jövedelmi adóért a lefolyt évi nyeremény után	1,776	82		
13. Orvosi díjakért	6,513	70		
14. Díjbehajtási jutalékokért	26,293	83		
15. A lefolyt évet illető szerzési jutalékok	82,425	99		
16. Törlések után leszámított szerzési jutalékok	2,626	42		
	1.043,411	18	6.240,649	77
17. Díjtartalék ez év végén az »A» kimutatás szerint . . . . . Nyeremény.	5.197,238	59	253,835	58
A nyeremény felosztása.				
1. Igazgatósági járuléka 9%	22,845	20		
2. Tiszviselői járuléka 4%	10,151	42		
3. A tiszviselők nyugdíjalapjának 1%	2,538	35		
4. Nyereménytartalék, a 218,298 frt 61 krajny maradvány 25%-a	54,574	65		
5. A biztosítottak nyereménye, a 163,723 frt 96 krajny maradvány 50%-a	81,861	98		
6. A részvényesek nyereménye, a 163,723 frt 96 krajny maradvány 50%-a	81,861	98	253,835	58

Budapest, 1875 évi december 31-én.

Pecz Vilmos,
élel b. osztályfőnök.

Az igazgatóság:
Hajos József, alelnök.
Fuchs Rudolf, Harkányi Frigyes, Ullmann Károly, Vetssey Sándor, igazgatók.
Lévay Henrik, vezénylő igazgató.
Beimel Jakab, Giczey Samu, Görgei István, Jálcs Kálmán, Jellinek Mór, Nagel Armin.

Ifj. Kaczvinsky János,
élel b. könyvvivő.

Frank Frigyes,
a központi könyvvezes főnök.

	frt	kr	frt	kr
Vagyon.			29,877	99
1. Az 1876. évre elővezetett szerzési jutalékok	1,113,959	97		
2. Pesi magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei	1,059,082	71		
3. Magyar vasúti kölcsönkötvények	2,714	—		
4. Magyar földhitelintézeti 6%-os jövedékegyek	868,921	34		
5. Magyar földhitelintézeti 5 1/2%-os záloglevelek	282,312	50		
6. Magy. általános földhitel részvénytársasági 5 1/2%-os záloglevelek	134,487	—		
7. Magyar keleti vasut má-sodik bocsátású elsőbbségi kötvények	445,800	—		
8. Pest városi 1869. évi kölcsönkötvények	350,750	50		
9. Pest városi 1871. évi kölcsönkötvények	92,876	70		
10. Hitelzálogi kölcsönök	725,651	—		
11. Kötvény kölcsönök	731,717	32		
12. A központ tartozása folyó számlán	12,643	53		
13. Hátralékos díjak	162,209	34		
14. Vezér és főgynökségek s egyebek tartozásai	6,013,003	72		
Teher.				
1. Előre fizetett díjak az 1876—1888. évekre	2,311	38		
2. Kihazsítási tőkék nyereménye, 1876—1912. évek- ket illetőleg	111,002	81		
3. Fel nem vett nyeremények 1874. évről	28	13		
4. Díjlesztéllásokra vonatkozó nyeremények tartaléka	1,890	29		
5. Visszontbiztosító intézetek és egyebek követelései	12,011	65		
6. Függőben levő károk tartaléka	82,968	95		
7. Nyeremény tartalék	438,991	92		
8. Biztossági alap	166,560	—		
9. Díjtartalék	5,197,238	59		
	6,013,003	72		